

Ευθυτενώς

Χρήστος Μπελέρχας
Διευθύνων Σύμβουλος
Rothsay Accounting Services Miranda P/L

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ

Τα δύο τρίτα της ανθρωπότητας ζουν σε χώρες με χαμηλή οικονομική ανάπτυξη και το ένα τρίτο σε αναπτυσσόμενες, υπερχρεωμένες δε. Το αποτέλεσμα είναι, η πλειοψηφία αυτών που ζουν στις χώρες με χαμηλή οικονομική ανάπτυξη να ζουν φτωχά και η πλειοψηφία αυτών που ζουν στις αναπτυσσόμενες και υπερχρεωμένες χώρες να έχουν χάσει την ποιότητα ζωής. Τα υλικά αγαθά είναι μεν περισσότερα από όσα είχε η μέση οικογένεια πριν 50 χρόνια, αλλά ο ελεύθερος χρόνος έχει εξαφανισθεί με τους καταγιστικούς ρυθμούς που έχει η ζωή στις σύγχρονες κοινωνίες.

Όλες οι κυβερνήσεις βρίσκονται μπροστά στο δίλημμα της περικοπής των δαπανών για κοινωνικά προγράμματα ή της αύξησης των φόρων για να πληρώνονται τα χρέη. Το «σύστημα» που κατάρφερε να επιβάλλει τους κανόνες του στις κοινωνίες, παράγει χιλιάδες οικονομολόγους, αναλυτές και πολιτικούς που παπαγαλίζουν το ίδιο μήνυμα σε παγκόσμια κλίμακα. Δηλαδή πως πρέπει να κοπούν οι κοινωνικές δαπάνες και να αυξηθεί η φορολογική βάση. Τα επιχειρήματα που προβάλλουν είναι πειστικά, αφού με τον προσανατολισμό που έχουν οι οικονομίες και το φορολογικό σύστημα, είναι δύσκολο να διατηρηθούν τα κοινωνικά προγράμματα όπως είναι. Έτσι οι φωνές αυτών που υποστηρίζουν πως πρέπει να φορτωθεί ο φορολογούμενος πολίτης με περισσότερα βάρη και να έχει μικρότερες κοινωνικές απολαβές πληθαίνουν. Για παράδειγμα, στην Αυστραλία, ζητούν να μπει ο φόρος καταπόνησης στα προϊόντα και υπηρεσίες όπου σήμερα εξαιρείται, όπως στα φρέσκα τρόφιμα, στην υγεία και στην εκπαίδευση. Καταναλώνουμε λένε περισσότερα από όσα παράγουμε και θα πρέπει να περιοριστεί η κατανάλωση. Δηλαδή να τρώμε λιγότερο, να έχουμε χειρότερη υγειονομική περίθαλψη και να μην μπορούν τα παιδιά μας να σπουδάσουν για να ξεφύγουν από τη φτώχεια. Δεν λένε όμως να περικοπούν τα κέρδη των τραπεζών που απομυζούν την κοινωνία και κάθε φορά που ανακοινώνουν τα κέρδη τους προβάλλουν και ένα μελλοντικό μπαμπούλα που τάχα θα κάνει δυσκολότερη την κερδοφορία τους την επόμενη χρονιά και στο τέλος αποδुकνύεται πως η επόμενη χρονιά είναι καλύτερη από την προηγούμενη. Πριν λίγες μέρες η μεγαλύτερη τράπεζα της Αυστραλίας ανακοίνωσε τα κέρδη της που έφτασαν τα \$4,535,000,000 για τους 6 μήνες μέχρι τον Δεκέμβριο του 2014, μιά αύξηση κατά 8% σε σχέση με πέρυσι. Πέρυσι μας προειδοποιούσε πως θα είναι μιά δύσκολη χρονιά, αλλά τώρα βλέπουμε πως τα κέρδη της είναι περισσότερα. Μας προειδοποιεί και φέτος πως η επόμενη χρονιά θα είναι δύσκολη και εμείς

ανεχόμαστε τον ξεκάθαρο εμπαιγμό. Μας έχουν μάθει πως οι τράπεζες είναι ιερές και πρέπει να κάνουν πολλά κέρδη και πως πρέπει να τις προστατεύουμε για να μην καταρρεύσουν και χάσουμε τις οικονομίες μας. Την ίδια στιγμή που οι τράπεζες θησαυρίζουν με τις ευλογίες των κυβερνήσεων, οι λαοί αγωνιούν για τον επούσιο και γιά το μέλλον των παιδιών τους.

Δεν είναι όμως μόνο οι τράπεζες που απομυζούν τους πολίτες. Είναι όλες οι μεγάλες εταιρείες που έχουν κατορθώσει να έχουν ολιγοπώλιο στην αγορά, όπως τα σούπερ μάρκετ, οι ασφαλιστικές εταιρείες, οι εταιρείες τηλεπικοινωνιών ή πετρελαίου.

Χθές η μεγαλύτερη εταιρεία τηλεπικοινωνιών ανακοίνωσε κέρδη ύψους \$2,100,000,000 για το εξάμηνο μέχρι το Δεκέμβριο του 2014, μιά αύξηση κατά 21.7% σε σχέση με πέρυσι. Τα ανεχόμαστε όλα αυτά επειδή μπορεί να έχουμε λίγες μετοχές σε κάποιες από αυτές τις εταιρείες και παίρνουμε μερικά ψίχουλα από τα κέρδη τους ή το συνταξιοδοτικό μας ταμείο έχει επενδύσει σε αυτές τις εταιρείες και αφού πληρωθούν πλουσιοπάροχα οι διαχειριστές του, αφήνουν και κάτι για τα μέλη του ταμείου. Όμως η πλειοψηφία των μετοχών σε όλες τις μεγάλες εταιρείες, βρίσκεται στα χέρια λίγων (με αυτό το θέμα θα ασχοληθώ σε άλλο άρθρο μελλοντικά). Όλες αυτές οι εταιρείες έχουν την άδεια των κυβερνήσεων για ότι κάνουν διότι λένε είμαστε ελεύθερη αγορά. Όταν όμως οι εργαζόμενοι προσπαθούν να πετύχουν μιά αύξηση στο μισθό τους μέσω των εργατικών συνδικάτων, η ελεύθερη αγορά καταργείται. Η κυβέρνηση παρεμβαίνει με επιτροπές, δικαστήρια, αστυνομικές δυνάμεις και ότι άλλο μέσο διαθέτει, για να περιορίσει την αύξηση των μισθών περίπου στο ποσοστό του πληθωρισμού. Σήμερα που ο πληθωρισμός είναι κάτω από το 3%, ανεχόμαστε αύξηση των κερδών της τράπεζας κατά 8% και της εταιρείας τηλεπικοινωνιών κατά 21.7%. Μας έχουν μάθει πως ο μεγαλύτερος μισθός είναι κακό για την οικονομία, ενώ τα μεγαλύτερα κέρδη που μοιράζονται στους μετόχους είναι καλά. Πολλά μας έχουν μάθει και τα έχουν βάλει σε ένα πλαίσιο και τις κοινωνίες σε ένα άλλο από το οποίο μπορούν να δουν μόνο το πλαίσιο που προβάλλει το «σύστημα». Αυτό δηλαδή που θέλει τις μεγάλες εταιρείες με προεξάρχουσες τις τράπεζες, να στίβουν τους πολίτες μέχρι εξαθλίωσης και οι πολίτες να το βλέπουν σαν αναγκαίο κακό και να το υπομένουν.

Όμως υπάρχει και η άλλη οπτική γωνία. Αυτή που δείχνει πως οι οικονομίες πρέπει να υπηρετούν τον άνθρωπο και τις ανάγκες του σαν σύνολο. Δηλαδή τα ωφέλη από την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών του πλανήτη

και η εξέλιξη της τεχνολογίας, πρέπει να βελτιώνουν την καθημερινή ζωή του πολίτη και να του εξασφαλίζουν ένα καλύτερο αύριο. Το αύριο πρέπει να είναι καλύτερο, διότι η ανθρωπότητα κάνει άλματα στην ανάπτυξη τεχνολογίας σε όλους τους τομείς. Έτσι πρέπει να έχουν όλοι πρόσβαση στις υγειονομικές υπηρεσίες και όχι μόνο αυτοί που έχουν φουσκωμένο πορτοφόλι. Το ίδιο ισχύει για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, την εκπαίδευση αλλά και την κάλυψη βασικών αναγκών όπως τροφή, καθαρό νερό και στέγη. Ο πλανήτης παράγει αρκετά για όλους αλλά τα περισσότερα καταλήγουν στα ταμεία του 1% του πληθυσμού. Αυτοί δεν ήταν μόνο τυχεροί ή πο έξυπνοι από τους υπόλοιπους. Έχουν την εύνοια των κυβερνήσεων που τους εξασφαλίζουν τις άδειες να κάνουν αυτά που κάνουν, να πληρώνουν λιγότερους φόρους από τους κοινούς θνητούς και να εκμεταλλεύονται τις πλουτοπαραγωγικές πηγές που θα έπρεπε να είναι ιδιοκτησία της κοινωνίας.

Ο περιορισμός των κοινωνικών δαπανών και η επιβολή φόρου κατανάλωσης εκεί που δεν υπάρχει, η επιβολή φόρου κληρονομιάς, η κατάργηση του αφορο-

λόγητου για την ιδιοκατοίκηση και πλειάδα άλλων μέτρων που προτείνονται και θα πλήξουν τον μέσο πολίτη αν εφαρμοστούν, δεν είναι μονόδρομος. Οι πολίτες θα πρέπει να δουν πως ο άλλος δρόμος είναι ο περιορισμός των προνομίων των τραπεζών και των ολιγοπώλιων και η δικαιότερη κατανομή του πλούτου που δημιουργούν οι κοινωνίες. Όπως η κυβέρνηση δίνει τις άδειες για τη λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων, με τον ίδιο τρόπο μπορεί να τις αναγκάσει να περιορίσουν τα κέρδη τους προς όφελος της κοινωνίας. Να είστε σίγουροι πως οι μεγαλομέτοχοι δεν θα πεινάσουν αν αντί για \$4.5 δις σε 6 μήνες έχουν κέρδη \$3 δις. Ο απλός άνθρωπος του καθημερινού μόχθου θα ανακουφιστεί αφού θα έχει πληρώσει λιγότερα σε τόκους, πετρέλαιο, τρόφιμα στο σούπερ μάρκετ και υπηρεσίες που χρησιμοποιεί.

Είναι και ηθικό και δίκαιο, οι κυβερνήσεις να υπηρετούν το λαό και όχι τα ολιγοπώλια. Ήρθε καιρός να το απαιτήσουμε και για να το απαιτήσουμε, θα πρέπει να βγούμε από το πλαίσιο που περιορίζει την οπτική μας γωνία σε αυτό που παπαγαλίζουν οι έμμισθοι του «συστήματος».

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Μην αγχώνεστε με τα λογιστικά και τα φορολογικά. Ελάτε στους ειδικούς. Ο Χρήστος και ο Αλέξ Μπελέρχας και το ειδικευμένο προσωπικό τους, φροντίζουν και την παραμικρή λεπτομέρεια.

- ❖ Επενδυτές ακινήτων
- ❖ Τεχνίτες
- ❖ Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις
- ❖ Βιομηχανίες
- ❖ Καταστήματα
- ❖ Χρηματιστές και επενδυτές μετοχών
- ❖ Προσωπικές δηλώσεις
- ❖ Συνεταιρισμοί
- ❖ Εταιρείες
- ❖ Family Trusts
- ❖ Unit Trusts
- ❖ Superannuation Funds

Επωφεληθείτε από την πείρα μας και τη μεγάλη ποικιλία υπηρεσιών που προσφέρουμε.

Για να κοιμάστε ήσυχοι.

Κλείστε το ραντεβού σας σήμερα.

**Email: chris@rothsaymiranda.com
Ph: (02) 9544 6108 Fax: (02) 9522 2981**